

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II.

Nr. 139.

Brașov, Vineri 24 Iunie (6 Iulie)

1888.

Din cauza sf. sărbătorii de mână țiarului
nu va apăre până Sâmbătă seara.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și aprin-
jitorii folei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoiescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașov, 23 Iunie st. v. 1888.

Peste puține zile se vor în-
tâlni monarhii celor mai puter-
nice împărății, Wilhelm II cu A-
lexandru III.

Intrevederea acesta semnalază
inceputul unei nouă faze în mer-
sul politicii europene.

Direcțiunea ce-o vor lua lu-
crurile de aci încolo este de cea
mai mare însemnătate, nu numai
pentru monarhia austro-ungară,
ci pentru toate popoarele și statele
micș din Orient, deoarece după
tote semnele, e vorba în cazul
de față nu atât de un act de
curtoasiă al noului domnitor
german față cu Țarul, cât mai
mult de o serioasă încercare a
Germaniei de a împăca Rusia
printr-o corespunzătoare rezolvare
a cestiunei bulgare.

În ajunul întrevederii presa
rusă discută cu multă vioiciune
viitorele raporturi dintre Germania
și Rusia. Sunt mari speranțele ei,
că va succede Țarului a câștiga
deplină adesiune a Germaniei la
politica sa orientală. Foile ru-
sesci presupun însă, că acesta se

va pute numai atunci, dacă Ger-
mania va înceta de a mai sprijini,
directă ori indirectă, aspirațiunile
Austro-Ungariei în orient, remă-
nând această izolată față cu ali-
anța ruso-germană.

Capitala cestiune este și re-
mâne aceea a Bulgariei și în pri-
vința aceasta are dreptate „N. Fr.
Presse“ când scrie:

„Rusia consideră Orientul ca
o proprietate a sa, și voiesce să
domnescă în Bulgaria... Și dacă
odată va domni acolo într-o formă
ôrecare, va stăruia de a-și asigura
trecerea prin România pentru tru-
pele sale, pentru că la din contră
ar fi totdeauna în pericolul de a-și
perde stăpânirea prin izbucnirea
de revoluțiuni. Soluțiunea cesti-
unei bulgare va decide asupra
sôrtei întregului Orient. Dacă
va căde autonomia Bulgariei, a-
tunci nici că mai poate fi vorba
de o dezvoltare independentă a
popoarelor în Balcani. În Bul-
garia este cheia care deschide
porțile întregului Orient.“

Se și vorbește de noul paș
diplomatic, ce vor urma, îndată
după întrevedere, în cestiunea bul-
gară și foile bismarkiane venti-
leză ideea unei înțelegeri eventuale
între Berlin, Viena, Roma și
Petersburg pe temeiul dorințelor
îndreptățite și a tractatelor.

Principele Bismark a totu de-
clarat în adevăr, că Germaniei
îi este indiferent cine va domni
în Sofia și în Constantinopol. Der
nu-i este indiferent Austro-Unga-
riei, a căreia guvernul asigură me-
reu, că nu va pute suferi ca Bul-
garia să devină o provincie rusă.

Cum se va pute der stabili o
înțelegere între Rusia și Austro-
Ungaria pe temeiul „dorințelor
îndreptățite“, când Rusia pretinde
morișu, că numai ei i se cuvine
dominațiunea în Bulgaria, și când
Austro-Ungaria consideră acesta
ca un pericol pentru ea?

Dacă prin urmare nu s'ar îm-
plini speranțele Rușilor, ca Aus-
tro-Ungaria să fiă cu totul pără-
sită de Germania în cestiunea
orientală, se va pute dobândi o
împăcare durabilă numai luându-se
în considerare și dreptele dorințe
ale Austro-Ungariei. Foile germane
au îndegetat un ôrecare mod
de împăcare reclamând partea
ostică a peninsulei balcanice în
favore a influinței rusești, er partea
vestică în favore a influinței Aus-
tro-Ungariei.

Anevoie însă se va pute ajunge
pe această cale la un rezultat
favorabil. De aceea este justifi-
catul interesul cel mare care se
urmărește călătoria împăratu-
lui Wilhelm în Rusia.

Ce ne va mai aduce și această
intrevedere?

Intrevederea împăratului Wilhelm cu Țarul.

Scimț că ziua de 13 Iulie este fi-
xată pentru întrevederea noului împărat
german cu Țarul. O mică escadră va
petrece pe împăratul Wilhelm, care va
pleca dela Kiel pe yachtul „Hohenzol-
lern“.

În cercurile rusești e vorba de nise
serbări militare ce se vor face în onô-
rea înaltului ôpe în tabăra dela Kras-
noje-Selo, deoarece alte festivități sunt
eschise din cauza doliului.

În ajunul întrevederii foile rusești
discutază viu raporturile dintre Rusia și
Germania.

„Gazeta de Moscva“ scria zilele
aceste, că alianța Germaniei cu Austro-
Ungaria nu se unesce cu amicitia ger-
mano-rusă, Germania trebuie să alégă
între Austro-Ungaria și Rusia.

La acesta răspunde „National Zei-
tung“ următoarele:

„Germania a ales deja, și dacă ea
ar trece dela Austria la Rusia, acesta ar
însemna că-și părăsesce politica sa de
pace. Der este de a se avé în vedere,
că influința și dezvoltarea lucrurilor în
Orient au adus cu sine, ca în Viena

și în Roma să i se facă drum liber
ideei de a satisface Rusia între margi-
nele dorințelor îndreptățite pe temeiul
tractatelor. O asemenea întorsătură bine
întelă și folosită de cei din Petersburg
ar fi fără îndoie că cea mai sigură cale
de a ajunge la o aplanare pațnică a
cestiunei bulgare.

În cazul acesta Bulgaria fiind avi-
sată numai la sprijinul platonice al
Angliei, n'ar fi în stare de a rezista de-
cisiunilor celor patru puteri.

Cestiunea bulgară éráși se va pune
la ordinea zilei în legătură cu călătoria
împăratului Wilhelm II, der nu în sen-
sul acela, ca ea să formeze un ică des-
părțitor între Germania, Austro-Ungaria
și Italia, ci din contră spre scopul de
a face, ca și Rusia să se apropie de a-
lianța de pace.“

SCRILE ȚILEI.

Episcopul reformat Szász Domokos
vré éráși să întreprindă o „visitațiune
canonică.“ „Kolozsvár“ scrie, că Epis-
copul va pleca mai întâiu la Elisabe-
topole în cauza organizării unui post
de preot ambulănt (de cerc) și totu
odată în cauza unor clădiri de biserică
noue; de aci se va duce la Dicio-Sân-
mărtin pentru înființarea unei parohii
ungurești, edificarea unei biserici și a
unei locuințe pentru preot, precum și
a unei localități tractuale în care să se
țină sfaturile. De aci în 9 Iulie va mer-
ge episcopul éráși în Câmpia, și anume
în Téca și împrejurime cu scopul ca să
viziteze câteva din parochiile sale cele
mai slăbuțe, să ridice în acele parochii
biserici și scoli.

Bogatul evreu din Paris, br. Hirsch,
a dăruit, după cum cetim în foile un-
gurești, 12 milioane fl. pentru școlile jido-
vesești din Galiția. Acastă considerabilă
sumă de bani se va număra Evreilor ga-
lițiani cu ocaziunea zilei de 2 Decemvre
c., când Maiestatea Sa monarhul își va
serba aniversarea de 40 de ani a suirei
sale pe tron.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Toma Cusmici

de Ivan Turgenjev.

„Din memoriile unui vênător.“

(Fine.)

Mă sculai; Cărtiță își luă pușca și o
căută la cocoșu.

„Ce faci?“ îl întrebai eu vedând
lucrul acesta.

„Sunt mișei în pădure. În vâgăun
colo departe tocmai taie lemne“, arlause
el la întrebarea mea, ce o făcu mai
mult cu ochii.

„Auți tocmai de aci?“

„Ba nu, der din curte se aude forte
bine.“

Eșirăm împreună; plôia încetase și
numai în depărtare se vedeau nori grei
brăzdați din când în când de fulgere;
de asupra noastră cerul era albastru în-
chis, er printre norii, ce mai erau, se
zăreau stele scâpiciose. Conturile arbo-
rilor udi de plôie mișcându-și ramurile
după suflarea vântului, se vedeau din ce
în ce mai mult din întunecime. Ascul-
tam cu luare aminte ca cum stai la pândă;
pădurarul își luă pâlăria din cap și se
plecă cu urechia.

„Aici... aici“ — grăi repede și își
ridică mâna, „ce nôpte bună și-a ales“...

Eu nu auțiam nimic decât vîjii-
tul frunzelor. Cărtiță își aduse calul
dela adăpost unde-l duse.

„Ha“, dîse el tărășor, „voi da în-
dată peste el“.

„Vrei să merg și eu cu tine?“

„Bine de tot“, răspuse pădurarul
și duse calul înapoi, „să mergem să-l
prindem cu mâna în sac, și după aceea
te voi însoți să eși din pădure. Haidem.“
Plecarăm numai de cât; Cărtiță
înainte și eu după el.

Dumneșeu se scie cum a aflat ca-
lea, der una sciu că mergea neîntrerupt,
și numai rareori se oprea puțin și as-
cultă ca să nu peardă din țurechi sune-
tul toporului.

„Aici“ sisî el printre dinți, „auți
ceva?“

„Unde?“

Cărtiță dedu din umeri, făcurăm apoi
un ocol într-o vâgăună, vântul se li-
niștise, și eu auțiam cum taie cu se-
curea în depărtare. Pădurarul se uită
la mine și clătina din cap. O luarăm
la pas repede prin erbă udă și prin ur-

dică. O isbitură înădușită și un răs-
netu împrăștiat auțiam din toate părțile.

„A picat la pământ“, grăi Cărtiță
mormăind.

Intr'aceea cerul s'a limpedit de tot
și prin pădure puteai zări cum se cade.
Eșirăm din vâgăună în care intraserăm.

„Să rămâni aici puținel“, șopti pă-
durarul, se plecă, își luă pușca și dis-
păr prin tufiș. Eu ascultam cu multă
băgare de sémă. Printre freametul pă-
durei auțiam, nu tocmai departe, un
sgomotu regulat ca cum ar tăia cineva
ramuri și crăci, auțiam scârțitul rôt-
telor unui car, și un cal nechezându.

„Da încătrău? Stai pe loc!“ resună
glasul aspru al pădurarului.

Un alt glas mai domol auții
îndată întocmai cum strigă iepurii, și
mai apoi auțiam forte bine frământă-
turile duor ômeni cari se luptau.

„Așa“, se auția glasul obosit al
lui Cărtiță, „nu mi vei scăpa din mâni!“

Apucai drumul spre acel sgomotu,
împedcându-mă aproape la făcare pasu,
până ce ajunsei lângă luptă.

Lângă un gros arbore tăiat, tran-

tise pădurarul pe hoțul de lemne și i
lega mâinile cotu la cotu.

Am mers lângă ei; pădurarul se
sculă de jos și puse și pe nenorocosul
hoț în picioare. Hoțul era un biet
om îmbrăcat în nise sdranțe de haine
și ud până la piele; avea o barbă lungă
și sburlită. O mărtogă de cal, coperit
de jumătate cu o rogojină veche, clipo-
sia lângă un car ce se afla alături.

Pădurarul era tăcut, tăcea și ho-
țul de lemne și nu făcea altceva de-
cât își clătina capul din când în când.

„Dă-i drumul“, șopti la urechia lui
Cărtiță, „îți plătesc eu lemnele.“

Cărtiță fără să dică vr'un cuvint,
luă calul de frêne er cu stângă apucă
pe cel cu lemnele de brău și dîse rece:
„înainte mișelule!“

„Ia și toporul cu tine“ mormăi țe-
ranul.

„Și pentru ce l'as lăsa aici?“ dîse
pădurarul și ridică toporul de jos.

Plecarăm; eu eram mai în urmă;
plôia începé éráși și vërșă ca cu doni-
țele așa încât eram numai o apă. În-
cetă încet după multe necazuri ajunse-
răm éráși la colibă. Pădurarul lăsa

D. Ioană *Kalinderu*, membru corespondent al Academiei române, a dat la lumină o erudită monografie asupra *Legii celor XII tabule*. Lucrarea e de mare interes științific. Ea cuprinde 5 capitole, asupra originii, redacției definitive, caracterelor generale, materiilor și dispozițiilor din legile celor XII tabule, precum și un apendice cu fragmente din aceste tabule.

In cursul săptămânii trecute au emigrat din Iași 70 Evrei. Ei se duc în America.

Ni se scrie din *Șomcuta-mare*: Adunarea constituantă a societății pe acțiuni „*Aurora*”, care are de scop a înființa în Baia-mare un *convictiu confesional gr. cat.* este convocată pe ziua de 12 Iulie anul curent st. n. Fiindcă unul dintre obiectele principale, cari se vor debate în această adunare, este stabilirea definitivă a *statutelor societății*, ne rugăm ca în interesul cauzei să binevoiați a publica în prețuita *D-vastră* foia *proiectului de statute* aci alăturată,*) ca să aibă domni ocaziune a studia acest proiect de statute și la adunare să potă face amendamentele necesare. — Totodată atragem atențiunea domnilor acționari la capitolul al VI. din acest proiect de statute, unde în detaliu se notifică mijloacele prin cari noi sperăm a ajunge scopul.

Comitetul fondatorilor.

Se cercetază mereu după *falsificatorii de bilete de bancă la Galați*. „România liberă” scrie: Parchetul de Galați a descoperit la un *Măgăritu Patrichi* o mașină numită *autographische Presse* cu totul perfecționată, care după opinia experților poate servi la fabricarea de bilete de bancă. Pietrile însă nu erau încă întrebuințate. Nimic de alt-fel nu lipsea, nici cernelă albastră, nici instrucțiuni speciale ale unui specialist din Berlin, nici corespondențe cu acesta, care îl îndreptau la un alt specialist.

Camera de comerț din Galați, în interesul comerțului, a hotărât *înființarea unei linii telefonice* între Galați și Brăila.

In ziua deschiderii parlamentului german prin împăratul Wilhelm s'au espedat la *stațiunea telegrafică* principală din Berlin 30.391 telegrame. S'au telegrafiat în această zi, socotind și liniile private ale diarelor 1,254,569 cuvinte, lucru până acuma ne mai pomenit.

*) A se vedea adausul de adi al „Gazetei”. Red.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.” Bistrița, în 1 Iulie 1888.

Esamenul la școala română din Bistrița. In 25 Iunie st. n. adevă a doua zi de Rosalii s'a ținut examenul public de veră cu elevii dela școala noastră populară gr. cat. din Bistrița.

Au fost examinați dela 10—12 ore a. m. pruncii școlari, era după amiază dela 3—5 ore școlarițele.

După finirea serviciului divin Rvdss. d-nu protopop ca director al școlii, comitetul școlar, câți-va din inteligență și 2 învățători străini, au luat parte la examenul de băeți. Sala școlii a fost decorată frumos. Examenul s'a început cu Religionea, pe rând s'a luat din toate obiectele de învățământ, sercându-se dela tinerele mlădițe răspunsuri eminente, puteai ceti pe fața făcărui oșpe bucuria nespūsă, își saltă inima vedându-se atata curagiu și dibăcia dela nise mic copilași, afară de aceea limbajul cel curat românesc, care nu în orice școală română îl poți auzi. De minune au eselat elevii în declamațiuni, cari încă au fost bine alese.

Onore bravului învățător Teofilu Grigorescu, care și în anul acesta a dat dovadă eclatantă despre activitatea sa, care prin tactica sa bună și tractarea sa umană a știut atrage pe școlari la frecventarea regulată a școlii. De ar da Dumnezeu ca toate școlile noastre populare să aibă astfel de învățători!

Finindu-se esamenul, Rvdss. D. Protopopu ținut o cuvântare bine simțită mulțumindu învățătorului pentru progresul făcut, părinților pentru interesarea de școală, era oșpeților pentru că au binevoit a participa. După aceea ne-am depărtat către casă mulțumiți cugetându că după amiază ne vom delecta erași în răspunsurile școlarițelor, dera amar ne-am înșelat.

Cam la 3 ore p. m. s'a început examenul cu fetițele. Sala era decorată frumos. Oșpeți mai puțini ca la examenul de băeți. Examenul s'a început totu cu Religionea și apoi s'a urmat din celelalte obiecte.

Dela început s'a observat că dōmna învățătoare nu procede la punerea întrebărilor cu tactica recerută după regulile pedagogice. D-sa deși funcționează la școala noastră numai de 4 luni, a avut de a instrua eleve deja instruate de dl învățător și aceste nu numai că n'au făcut spor, dera au uitat și ce au știut.

După părerea mea modestă, cred și știu că Limba Română e un studiu ponderos pentru orice școală română, și dōmna învățătoare e forte sēracă în pronunțarea limbei române; *ty, dy, pty*, încă se află în șirul sunetelor din limba

română după părerea d-nei învățătoare. Așu dori ca d-sa să mă lumineze, că în care gramatică română se află sunetele acestea? Te dureau urechile când auțai pronunțându din studiul Aritmeticei d. e. așa: „Dacă un om are două sutye dye clăi dye grău, și o sută o imblăyestyee câtu i-au mai rēmasu? ș. a. Poftim, în locu de a vedea progresu, ne am saturat de regresu. Altcum nici că putem pretinde dela dōmna învățătoare mai multu progresu, de orec d-sa de 4 ani n'a funcționat ca învățătoare nicăiri în intervalu acesta nu s'a ocupat cu trebile pedagogiei. Cu învățarea limbei și curățirea ei de cuvinte și accente străine, se vede că nu multu își bate capul. Pote crede că pentru Bistrițeni e destul și atata. Dera eu și publicul român Bistrițanu nu dīcemu asta; ci etă cum: Școala noastră română trebuie să rivalizeze cu celelalte școlile populare săsesce și unguresce din locu, și să fiă la înălțimea ei. Ca să putem ajunge acestea recomand onor. publicu român din Bistrița ca în locu d-nei învățătoare Colceriu, să se alegă o altă persoană mai aptă, mai calificată și din limba română, care să nu schimbe numele de familie ale școlarițelor, ca d-na Colceriu, în limba maghiară, ceea ce nu iertatū nici după lege; d. e. Szengyörgyi Mari, în locu de Maria Sangeorzanu; Petrenzely Parászka, în locu de Parachiva Pētrinjelū; și altele ce se puteau vedea în caietele de probă la examen.

Etă cum stau treburile la școala noastră de fete. Am făcut publicitate ca să scim ce măsuru trebuie să luăm pe viitoru ca să nu ne pomenim că facem mai multu trebile Kulturgyletului decâtu inaintamū învățământul nostru românesc.

Unu amic al școlii.

Cetatea de baltă, 2 Iulie 1888.

Petrecerea din Boziașu. In 1 Iulie în comuna Boziașu s'a ținut petrecerea de veră cu venitul destinat pentru înfrumșetarea noiei biserici gr. cat. de acolo. Locul de petrecere a fost grădina proprietarului român Ionu Sabău. Studenti, teologi, preoți, advocați, oficiali dela judecătoria, comercianți, notari cercuali și proprietari din comunele din giuru, pe scurtu toate clasele societății nobile și alese au fost reprezentate binișor la această petrecere. Costumul național român femeesc prin membrii familiei preotului român din Deagiu și a proprietarului Popu Niculae din Bobohalma încă a fost frumos reprezentat, cu atatu mai vartosu, că frumosele copile l'au și știut purta după cum s'a convenit. Din D.-Sz.-Mărtinū au participat mulți și de naționalitate străină. Spațiul pentru jocu a fost des-

tul de mare și arangiatu cu gustu, jocul a fost inimosu și a durat până la înșeratū, când o ploicică a făcutu ca jocul să se continue în o altă localitate a numitului Ionu Sabău, erași pentru acelu scopu înfrumșetată și arangiată. In timpul pauzei s'au ținut mai multe toast frumose. Petrecerea s'a continuat până către ziua, când publicul s'a depărtat forte mulțumit și poftindu-și unii altora ca pentru scopu atatu de folositoru, la astfel de societăți alese, la astfel de conveniri plăcute și petreceri frumose, să dea Ceriul să se revedă mai de multe ori.

E de laudă poporul român din comuna Boziașu, care împreună cu bravul învățător român de acolo, referitor la încuțarea oșpeților și servirea cu cele necesare s'a purtat cu multă prevenire și atențiune. Potu dice că acestu popor e mai intaiu decât frații din comunele vecine, pentru că învățământul școlastic la ei nu stagnează, ci progresază în modu mulțumitoru. Ei și-au făcut școlă după prescripțiile legii cu dotațiune suficientă și învățătoru calificat, care intru adeveru, în tractul acesta, e celu dintaiu; tinerii romani din Biziasu până la 18, 20 de ani, totu de-arēndu — feciori și fete, — știu ceti și scrie și a se ruga lui Dumnezeu din cărțile de rugăciuni.

Nou edificata biserică e un edificiu măreț, în stilu modernu, potu dice erași cu dreptu cuvēntu, că și această Sântă casă a Domnului e unica în felul său, și mai pe susu în prețulu și arhitectura sa, decâtu toate cele ridicate în comunele situate pe malurile Tērnăvii micu. Laudă poporului nostru român din această comună, pentru că cu credință firmă și statornică cu ajutorul lui Dumnezeu și încredințându-se în capii și conducătorii săi, dera mai alesu încredințându-se în sine și în puterea sa, a îndeplinitu acestu opu măreț spre onorea sa și intru mărirea și lauda atotputințelui Djeu. Dera laudă și onore pre demnului nostru bărbat Basiliu Moldovanu, care totdeuna a lucratu cu diligență și zelu neobositu pentru binele poporului și folosul bisericii.

Unu participantu.

Intēplări diferite.

O crimă. In noptea de 19 Iunie pe la 11 ore, o crimă s'a intēplat la Brăila, în împrejurările următoare: un misit, anume Ghiorghiță, în etate de 40 ani se primbla prin grădina Tiriplicu, din fața hotelului Rally, cu amanta lui alături; un sublocotenent dela reg. 32 de dorobanți, care e în garnisōna orașului, făcea mai de multu curte femeii și vedēndu-o la brațulu lui Georghita, o

glōba de calu în curte, er pe sērmanul țeranū ilu băgă în odae, îi mai slobozi legăturile dela cōte și ilu puse intr'unu colțulețu. Fiă-sa, care adormise pe vētra cuptorului se trezi speriată, și se uita la noi cu nise ochi mari. Eu mă pusei pe laviță.

„Nu mai stă plōia asta” grăi pēdurarulū. „Domniata trebuie să mai aștepti, nu ai pofti să te culci puținu?”

„Iți mulțamesc.”
„De gustul D-tale am s'lu închidū pe asta intr'o cămară” dīse pēdurarulū arătându cu ochii către țeranū.

„Lasă-lu aici” grăi eu „și n'avea nici o grije.”

Țeranulū se uita la mine cu nise ochi posomoriti. Mă gādeamū în mine, că de m'ar costa câtu de multu totu am s'facu ca s' sloboz pe acestu nenocitū, care sta și elū nemișcatū intr'unu unghiu alu odăii. La lumina din odae mă uitam la fața îngrijată și sbārcită a acestui țeranū, mă uitam la sprāncenile lui stufoșe și la privirea lui plină de neliniște, și la elū câtu era de slăbitū. Fetița încă se aședă pe scāndurā imediatu la piciorle acestuia și adormi; pē-

durarulū însă ședea la masă și își ținea capulū în palme. Se audea un greerū în colțulū odăii, plōia plesnia coperișulū și cădea repede pe lângă fereștri, era o tăcere adēncă în colibă.

„Cusmic!” începū deodată țeranulū cu o voce închisă și stinsă, „Cusmic!”

„Ce vrei?”
„Dă-mi drumu.”

Cărtilă nu răspunde nimicū.

„Dă-mi drumu că s'ū amăritū și necăjitū de totū, dă-mi drumulū.”

„Vē cunoscū eu de multu” răspunde apăsātū pēdurarulū, „intregū satulū vōstru este astfelū, șede hoțū lângă hoțū.”

„Dă-mi drumu” se ruga țeranulū, „stāpānulū, vai sunt prāpăditū... dă-mi drumu!”

„Prāpăditū! așa trebuie omulū să nu fure!”

„Tomo Cusmic!, nu mă perde, nu mă omori! Tu știi bine cine-i stāpānulū...”

Pēdurarulū se întorse despre elū, țeranulū tremura ca de friguri, da din capū și rēsufla din greu.

„Pentru Dumnezeu sloboz-mē” repetă elū rugarea cuprinsū de o durerōsă desperare, fă-ți milă de mine; iți

voiu plati cu plăcere, căci, zeu am făcut'o din sărăciă... copiii cerū de mănăcare, tu știi prea bine.”

„Cu toate acestea să nu furi!”

„Ia-mi calulū”, continuă țeranulū, „calulū ia-mi'lū, atata mai am și eu... numai dă-mi drumulū!”

„Asta nu se pōte, și eu sunt numai unu slujbașu și mă ia și pe mine de scurtu. Degiaba te mai tangui!”

„Lasă-mē în plata sfințilorū! Sărăcia mea, lipsa Cusmic!, lipsa m'a făcutū să furū, eu nu sunt de vină.”

„Vē cunoscū eu prē bine.”

„Dă-mi drumu!”

„Ce mai atata vorbă, stai cum se cade, ești în mănile mele; ai înțelesū? Nu veđi că aicea e unu domnū streinū?”

Nenocitulū își plecă capulū; pēdurarulū însă căsca de somnū și-și plecă fruntea pe masă; afară ploua strașnicū er eu așteptamū cu nerăbdare să vedū ce se va intēmpla.

Țeranulū se sculă deodată în piciorle, ochii îi strălucēau în capū ca de friguri și fața lui se făcū roșū.

„Așadēră, omorē-mē, perde-mē,” începū țeranulū încruntându-se și ținēnd

colțurile gurei pe jumătate deschise, „vēdētorule, afurisitul, satano, bea sange de creștinū!”

Pēdurarulū se uită intraltă parte.

„Ție iți dīcu fiară sugētoare de sange!”

„Ești beatū pēcātosule, la ce te mai cerți cu mine?” grăi pēdurarulū uimitū, tu ț-ai eșitū din minți.”

„Beatū! dera ce-ți pasă, afurisitul, ară sēlbatică, tu care sugi sange de omū.”

„Adecă ce vrēi... am să te...”

„Mic 'mi este totū una, chiar să morū! Căci ce potū să mai facū fără de calū? Omorā-mē, căci și așa nu mai am multū! Ori de fōme să morū, ori altfelū, la mine este totū una. Nevestei tale și copiilorū să le fiă bine pe lumea cealaltă, și să morā în pace, dera pe tine să ști că te va ajunge blēstemulū meu!”

Pēdurarulū se sculă în piciorle.

„Omorā-mē, omorā-mē” striga țeranulū ca unu sēlbaticū; — copila se tređi din somnū și alergă lângă tată-sēu.

Statutele societății acționare „AURORA.“

CAPUL I.

Dispozițiuni generale.

§. 1.

Sub firma: românească: „Aurora“ societate acționară; ungurească: „Aurora“ részvénytársaság, se înființează o societate pe acțiuni.

Firma societății se înregistrează în sensul legii.

§. 2.

Scopul societății este pe lângă fructificarea capitalului social, pentru înaintarea culturii generale, a înființa și a susține în orașul Baia-mare un conviciu (internat) de caracter confesional gr. cat. pentru tinerii cari studiază la gimnaziul de stat din acest oraș.

§. 3.

Societatea are în sigiliul ei emblemele științei și ale diligenței: o carte și o albină.

Firma se gravează în sigiliu în limba românească și ungurească.

§. 4.

Reședința societății e orașul Baia-mare. Adunarea generală a acționarilor însă la casă de lipsă poate strămuta reședința și în altă loc.

§. 5.

Publicațiunile se fac în o foaie pe care o designază direcțiunea, eventual în foia oficială.

Limba de gestiune a societății este limba română, însă aceste statute, bilanțul și procesele verbale ale adunărilor generale se compun și se prezintă și în limba ungurească.

§. 6.

Societatea durează până când se disolvă în sensul §. 92 al acestor statute.

CAPUL II.

Capitalul, acțiuni, acționari.

§. 7.

Capitalul social s'a fixat la suma de 25000 fl. v. a. împărțită în 500 acțiuni de câte 50 fl. v. a. plătită în întreg.

La subscriere acționarii după fiecare acțiune solvesc un fl. v. a. spese de înființare.

Din suma nominală subscrisă acționarii solvesc la subscriere 10%, după adunarea generală constituantă la 30 de zile 10% și la 60 de zile era 10%.

Restul de 70% se numără în termeni fixați de direcțiune.

§. 8.

Capitalul social se poate înmulți la propunerea direcțiunii prin adunarea generală, prin emisiune de alt număr de atari acțiuni.

La această emisiune ulterioară de acțiuni în termenul fixat de adunarea generală, acționarii vechi au dreptul de preferință la primirea acțiunilor emisiunii nouă, în proporțiunea acțiunilor ce posedă din prima emisiune.

La emisiuni ulterioare acțiunile se solvesc în termeni fixați de direcțiune, și acțiunile nouă se liberază numai după solvirea întregului preț.

§. 9.

Acțiunile sună pe nume și sunt provădate cu numerul curenței. Ele poartă pe lângă stampila societății subscrierea președintelui și a casarului său a unui membru din direcțiune anume desemnat spre acest scop prin direcțiune.

Acțiunile se espedeză numai după numărarea întregii valori nominale de 50 fl. v. a.

§. 10.

Pentru rate de acțiuni, care nu s'au numărat la termen, se solvesc 6% interes de întârziere. Acționarii, cari n'au numărat la termen vre-o rată, se provoacă direct prin poștă la solvire, și dacă în 30 de zile dela espedarea provocărilor n'au solvit, pentru suma restantă se vor împrocasa pe calea cea mai scurtă judecătorească prin direcțiune, înaintea judecătoriei cerc. reg. din Șomcuta-mare, și dacă nici după împrocasare nu se poate încasa suma restantă din lipsa de avere sau alte cauze, atunci sumele solvite de ei mai înainte cad în folosul fondului de rezervă a societății, era titlurile acțiunilor lor se anulază și sub acei numerul se emit alte titluri de acțiuni. Anularea se publică.

§. 11.

Acțiunile sunt neîmpărțibile și societatea nu cunoște pentru o acțiune decât un proprietar.

§. 12.

Acțiunile se pot transmite prin îndosament în alt mod legal, societatea însă nu primesc nici o răspundere pentru autenticitatea îndosamentului ori a documentului de cesiune. Ori ce transmitere înaintea societății numai în acel casu are valoare și se ia în considerațiune, decât această transmitere se notifică direcțiunii pentru înregistrarea în cartea acționarilor.

§. 13.

Taxa maximală plătită societății pentru transcriere, până la care direcțiunea poate dispune, se fixează în suma de 2 fl. v. a.

§. 14.

Fiecare acționar are parte la averea societății și la câștigul ei în proporțiunea acțiunilor ce posedă.

§. 15.

Fiecare avere a societății sună cu fondul

pentru obligămintele ei către alții, totuși nici un acționar ca atare nu poate fi restrins a numera peste valoarea nominală a acțiunilor sale.

§. 16.

Acțiunile sunt provădate cu cola de cupon la purtător. Cuponul pentru fiecare an este unul de prima Făurariu pentru dividendă anului trecut stabilit prin adunarea generală în fiecare an.

Cuponii nereprezentăți în timp de 3 ani nu se mai plătesc și prețul acelor, prin prescripția devenind proprietatea societății, se adauge la fondul de rezervă al societății.

§. 17.

Acțiuni și cola de cupon nou în locul celor pierdute, pe lângă taxa fixată în §. 13, se liberază numai după ce cele originale s'au amortisat în mod legal.

CAPUL III.

Administrațiunea societății.

§. 18.

Organele pentru conducerea, administrarea și controla societății sunt:

A) Adunarea generală.

B) Direcțiunea.

C) Comitetul de revisiune.

A) Adunarea generală.

§. 19.

Totalitatea acționarilor se reprezintă prin adunarea generală. Această e ordinară și extraordinară. Adunarea generală ordinară se ține cu finea anului școlastic în fiecare an pe timpul vacanței ori în care orașu său comună din comitatul Sarmareului, și se convocă de direcțiune prin provocare trimisă direct pe cale poștală acționarilor prin anunț în foia societății. (§. 5.)

Anunțul și respective convocarea are să apară cel puțin cu 15 zile înainte de ziua adunării și conține obiectele de deliberare.

§. 20.

Convocarea adunării generale estra-ordinare se poate decide prin direcțiune, ori prin comitetul de revisiune ori prin adunarea generală.

Acea adunare are a se conchema și atunci când 6 acționari ale cărora acțiuni fac una a opta (1/8) din capitalul social, o cer în scris dela direcțiune cu arătarea cauzelor și scopului pe lângă depunerea deodată a acțiunilor lor de directorul executiv.

§. 21.

La adunarea generală au votu numai acei acționari, cari cu cel puțin 6 luni mai înainte sunt trecuți în registrul acționarilor și ca atari înainte de deschiderea adunării au depus la direcțiune institutului acțiunile lor, eventual și documentele de plenipotență.

§. 22.

Dreptul de votare se poate exercita în persoană ori prin auctorisarea altui acționar. Minoreni se reprezintă prin tutorii naturali ori legali ai dănilor, curandii prin curatorii, corporațiunile, institutele și societățile prin plenipotențiați, chiar dacă acești reprezentanți nu ar fi acționari.

§. 23.

Acționarii au în adunările generale până la număr de 3 acțiuni după fiecare acțiune, dela 4—9 acțiuni după 2, dela 10—15 acțiuni după 3, dela 15 acțiuni în sus totu după 5 acțiuni au un vot. Totuși mai mult de 12 voturi nu poate ave nici un acționar fără privire decât le exercită în numele său ori a altora. Nici plenipotențiatul nu poate exercita mai multe decât 12 voturi, ori ar fi din partea unuia, ori din partea mai multor acționari autorisat.

§. 24.

Adunarea generală o prezidează președintele direcțiunii, în lipsa acestuia un membru din direcțiune, pe care îl delegă însăși direcțiunea.

Președintele defige ordinea obiectelor pertractând, conduce desbaterile, ordina votarea, denumesc unul sau doi notari și pentru actele de alegere trei scrutători.

§. 25.

Adunarea generală poate să ia decisiuni când sunt prezenți cel puțin 10 membri, cari reprezintă cel puțin 1/3 din capitalul social, făcând excepțiune casurile prevădate în §. 28. În lipsa acestui număr de acționari se convocă adunarea generală de nou, cel puțin cu 15 zile înainte de ziua fixată pentru adunare.

Valoarea concludelor adunării convocate a doua oară nu mai depinde dela numărul determinat de membri ori de acțiuni.

Această adunare generală, conchemată a doua oară, are a delibera numai asupra obiectelor enumerate în programul primei adunări.

§. 26.

Adunarea generală decide cu majoritatea absolută a voturilor; când voturile se împart egal, votul președintelui este preponderant.

Votarea, afară de când se face alegere, se întâmplă cu graiul viu.

§. 27.

Alegerile se fac prin ședule. Când la o alegere nu iese majoritate absolută se face alegere restrinsă între cei, cari la prima votare au întrunit cele mai multe voturi.

La alegerea restrinsă eșind doi cu voturi egale decide proprietatea de acțiuni mai multe, era fiind și acele egale, decide șortea. În alte casuri încă se poate vota prin ședule, de cumva majoritatea adunării dorește acesta.

§. 28.

La decisiuni asupra propunerilor pentru redu-

ficarea statutelor, pentru fusiunea cu altă societate ori corporațiune sau pentru disolvarea societății se recere ca în respectiva adunare generală să fie reprezentate cel puțin 1/6 a acțiunilor emise și concluse să fie aduse în majoritate de 2/3 a voturilor.

§. 29.

Decisiunile adunării generale în sensul statutelor obligă pe toți acționarii societății.

§. 30.

În adunarea generală se pot discuta și decide numai obiectele indicate în convocarea publicată.

§. 31.

Propuneri, cari până în prima Mai se trimit direcțiunii în scris din partea a cel puțin 5 membri, cari reprezintă cel puțin 20 acțiuni scrise pe numele lor, sunt a se lua în programul celei mai de aproape adunări generale. Și în decursul adunării generale se pot face propuneri, decât aceste sunt sprijinite de 15 acționari prezenți. Atare propuneri însă nu se pot lua îndată la discuțiune și decide, afară când conține conchiemarea unei adunări generale estraordinare; ci adunarea are deocamdată a decide numai, decât aceeași propunere să vină la desbateri în adunarea generală proxima ori ba?

§. 32.

Obiectele de discuțiune și decide ale adunării generale sunt de regulă:

- raportul anual al direcțiunii.
- raportul comitetului de revisiune asupra esamării computului anual a bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
- stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
- alegerea, respective întregirea direcțiunii și a comitetului de revisiune.
- raportul anual despre starea comitetului susținut de societate.
- propuneri eventuale din partea direcțiunii.
- determinarea sumei, care la propunerea direcțiunii o destinază societatea pentru fondul de garanție și fondul filantropic.
- reducerea ori înmulțirea capitalului social.
- modificarea statutelor.
- disolvarea societății ori fusiunea ei cu altă societate sau corporațiune.

§. 33.

Despre cursul pertractărilor în adunarea generală se face proces verbal, care se subscie de președinte și notari și se autentice prin 3 membri ai adunării emiși spre acest scop.

Numele acționarilor, plenipotențiatilor și reprezentanților precum și numărul acțiunilor reprezentate de aceștia sunt a se trece în procesul verbal.

În procesul verbal se scriu numai propunerile și decisiunile luate, cari se publică prin președinte. Un exemplar al procesului verbal se susține tribunului competente.

B) Direcțiunea.

§. 34.

Direcțiunea (comitetul de administrațiune) se compune din 12 membri aleși dintre acționari de adunarea generală pe 3 ani. Direcțiunea alege din sîmul său președinte pe 3 ani.

§. 35.

După expirare atermului de 3 ani din direcțiune esu în fiecare an 4 membri prima oară prin șortire, după aceea după ordinea vechimei.

Membrii eșiți pot fi realeși.

§. 36.

Vacanța posturilor de membri în direcțiune o suplinesc provisoru însăși direcțiunea, er alegerea urmază la cea mai aproape adunare generală.

§. 37.

Devenind vre-un membru al direcțiunii sub acuză pentru crimă ori delict comis din poștă de câștig, direcțiunea îl poate suspenda sau dimitte din sîmul său.

§. 38.

Fiecare membru e dator să depună la cassa institutului mai înainte de a intra în funcțiune câte 3 acțiuni proprie ori cedate spre acest scop, cari în timpul funcționării nu se pot înstreina.

Neîmplinirea acestei condițiuni în 15 zile dela alegere, se consideră ca resignare.

§. 39.

Direcțiunea ține în totu anul cel puțin 4 ședințe, și afară de aceea ori când află cu cale președintele sau când propun 3 membri din direcțiune ori directorul executiv cu un membru.

§. 40.

Pentru aducerea unui concludu validu se cere prezența președintelui sau suplentului său cu cel puțin 2 membri.

§. 41.

Decisiunile se iau cu majoritate absolută a voturilor. În casu de paritate votul președintelui e preponderant.

§. 42.

Despre decisiunile direcțiunii se ia proces verbal, care se subscie de președinte și de membri prezenți.

În procesul verbal se constată numele și numărul membrilor prezenți și se trecu numai propunerile făcute și decisiunile luate.

§. 43.

Direcțiunea reprezintă societatea față cu auctorisării și persoana a treia; decide și dispune în toate afacerile societății, cari nu sunt rezervate expresu adunării generale; alege pe directorul executiv și la propunerea acestuia pe toți funcționarii societății; fixează salariile și competențele; stabilesc condițiunile și regulamentele pentru operațiunile societății; determină întrebuințarea capitalului societății; decide despre primirea și...

supraveghează conducerea afacerilor; examinează computurile și reveche cassele; stabilește bilanțul și proiectează fixarea dividendelor; prepară acțiunile ce sunt a se desbata de adunarea generală și face acestuia toate propunerile în sfera autorității sale.

§. 44.

Tote decisiunile direcțiunii și toate actele încheiate de direcțiune în numele societății sunt obligatoare pentru societate față de oricine.

§. 45.

Membrii direcțiunii primesc pentru funcțiuni biletete de prezență, prețul cărora li fixeză adunarea generală, cum și tantiema indicată în §. 79.

§. 46.

Pentru îngrijirea de afaceri particulare se pot autoriza prin direcțiune membrii de ai direcțiunii, funcționari de ai societății ori alte persoane.

Directorele executiv.

§. 47.

Directorul executiv se alege de către direcțiune acum la începutul pe 3 ani apoi stabilu. Direcțiunea îi fixează și stipulează prin contractul salariul și alte competențe.

§. 48.

Directorul este organul executiv al societății și dirigentul afacerilor ei; el face direcțiunii propunerile pentru primirea ori eliminarea alumnilor, pentru aplicarea, salarizarea, remuneratiunea, suspendarea și demisiunea tuturor funcționarilor organilor subalterne și servitorilor institutului.

§. 49.

În cazuri de urgență și grave directorul este autorizat a suspenda funcționarii și subalternii societății, avându să comunice direcțiunii acesta îndată și cel mult în 48 ore spre decider.

§. 50.

Directorul executiv ia parte la toate ședințele direcțiunii cu vot decisiv, decât în cazuri speciali direcțiunea nu decide a se consulta în absința lui.

La propunerile către direcțiune, cari nu s'au făcut prin director, este a se asculta părerea acestuia înainte de a se aduce concludul. Directorul executiv referă în ședințele direcțiunii toate obiectele, cari nu se referă eschisivu la persoana lui, în cari cazuri din urmă președintele denumesc un referință dintre membrii direcțiunii.

§. 51.

Direcțiunea pôte să suspende și demisiuneze pe directorul executiv din cause grave și fundate.

Suspendarea ori dimisiunea directorului executiv pôte urma din partea direcțiunii după ascultarea directorului numai atunci, când cel puțin $\frac{2}{3}$ din membrii prezenți ai direcțiunii votează pentru aceea. Acesta ședință a direcțiunii se conchiamă prin președinte la inițiativa sa sau la alor trei membrii din direcțiune în convocare notându espresu că se va pertracta suspendarea sau dimisionarea directorului executiv.

§. 52.

Direcțiunea alege pe suplentele directorului în cazuri de împedecarea acestuia.

C). Comitetul de revisiune.

§. 53.

Comitetul de revisiune consistă din 6 membri, pe cari adunarea generală îi alege dintre acționarii prima oră pe un an, era de aci încolo pe 3 ani.

Elu în fiecare an alege din sinul său un președinte și pôte face decisiune valide numai decât sunt prezenți cel puțin 3 membrii.

§. 54.

Cându numărul total al membrilor comitetului de revisiune ar scade la 2, este a se conchiama adunarea generală spre a-lu întregi.

§. 55.

Cercul de activitate și agendele comitetului de revisiune sunt determinate în §§. 194, 196, a legii comerciale.

IV. Firma societății.

§. 56.

Firma societății scrisă de ori-cine ori tipărită cu stampila o subscriu cu mâna proprie sau președintele cu un membru al direcțiunii, sau un membru al direcțiunii cu directorul executiv, respective cu substitutul acestuia. Corespondințele ordinare le subscrie președintele direcțiunii ori directorul executiv. Membrii, cari dimpreună cu președintele, respective cu directorul executiv subscriu firma îi delégă însași direcțiunea.

§. 57.

Direcțiunea delegă din sinul său pe timp nedeterminat un membru cum și un suplent al acestuia, care în sensul §. 56 subscrie firma societății. Delegatul direcțiunii primesc o remuneratiune anuală, care o fixează direcțiunea.

§. 58.

Pentru inmanarea de ori-ce hârtii către institut este a ajunsu subscrierea directorului executiv sau a substitutului său, sau a unui membru al direcțiunii autorizat la acesta.

V. Operațiunile societății.

§. 59.

Spre ajungerea scopului său societatea face următoarele operațiuni:

- primesc în convicțul înființat de ea alumnii dându-le cuartir și vîpt pentru un preț determinat prin direcțiune.
- Acordă împrumuturi ipotecari și răscurpără pretensiunii ipotecarie.
- Cumpără, vinde și lombardază efecte publice.
- Cumpără și vinde imobile.
- La împrumuturi pe cambie și obligațiuni subscrie de membrii direcțiunii spre acest scop delegați. Suma, ce nu se folosește la operațiunile anume, se depune spre fructificare în un institut sau un alt și anume designat

§. 60.

Societatea între marginile legii are dreptu a fixa și a incasa taxe și provisiuni în toate operațiunile sale.

§. 61.

Condițiunile și modalitățile de primire a alumnilor în convicțul societății precum și afacerile interne ale convicțului se voru statori în regulamentul făcut de direcțiune spre acestu scop.

§. 62.

Împrumuturile ipotecari pe bunuri imobile se acordă cu termine lungi sau scurte sub condițiunea respunderii lor deodată sau în rate.

§. 63.

Împrumuturile ipotecari se dau în sume divisibile prin 10 în numerariu. Numerariul pôte fi sau în note de hârtie, sau în monete de valută anstr; est-modu se pôte contracta și replătirea.

§. 64.

Prețulu ipotecei se pôte stabili prin prețuri judecătorești ori particulari, conspecte de venite din mai mult an, contracte de cumpărare, arândare ori închiriere cum și cu învoirea împrumutatorului prin prețurile organelor emise de direcțiune.

La moși se pôte lua de măsura prețului suma însutită a contribuției directe fără de aruncături și suma în două îndecită, la vii și alte plantațiuni în cincispredecită a venitului de mijloc constatatu pe 6 ani din urmă, se scade o terțialitate și restul se capitalizează cu 5% , la edificii supuse contribuției de casă după clasificatul acestei contribuții în șapte-decitu.

Viile se prețuesc numai după valoarea pământului. Spesele prețuierii cum și alte spese împreunate cu contractarea și destabilizarea împrumutului le pörtă împrumutatorul.

§. 65.

Când se punu de ipotecă păduri, aceste sunt a se administra după planul învoitu mai înainte cu direcțiunea, dela care planu nu e permis a se face abatere fără de consensul direcțiunii; spre scopul acesta e a se recunoște institutul dreptul de supraînspecțiune asupra pădurii ipotecate, cum și dreptul de a privi ori-când în registrele și conspectele economice ale aceluiași.

§. 66.

La imobile neimpărțite se cere ca ipoteca să cuprindă totalitatea acestor imobile cu consimțământul tuturor comproprietarilor.

§. 67.

Nu sunt admise la ipotecă de împrumut stabilimente industriale (fabrici), imobile, care după lege sunt scutite de execuțiune precum nici edificii teatrale și mine.

§. 68.

Didirele au să fie asigurate contra incendiului pe totu timpul împrumutării la societatea de asigurare pe care o defige direcțiunea.

§. 69.

Societatea împrumută de regulă pe locul întâiu alu ipotecei.

§. 70.

Direcțiunea pôte pofți ca subscrierea actului de împrumutare (a obligațiunii) să fie legalizată prin judecătoria sau notariu public.

§. 71.

Interesele împrumuturilor ipotecari se pot plăti în numerariu sau în couponi espirați dela acțiunile societății.

§. 72.

Societatea răscurpără pretensiunii ipotecari și stabilesc după învoirea cu debitorul modul răspunderii lor.

La asemenea răscurpărării se recere ca să se asigureze societății toate drepturile ce sunt a-i se accorda după statutele și regulamentele sale.

Împrumuturi pe efecte.

§. 73.

Societatea publică pe lângă amanetare de efecte publice, notate de bursă, însă numai pe obligațiuni urbariale și de stat, obligațiuni de prioritate a căilor ferate și scrisuri fonciare de ale institutelor de bani.

§. 74.

Suma împrumutată pe aceste nu pôte fi mai mare ca 70% din valoarea amanetului computată după cursul bursei.

Cumpărarea de efecte.

§. 75.

Institutul cumpără și vinde efecte publice între marginile cerute de referințele cassei, în casu de lipsă conrage împrumuturi lombardându efecte de acestea.

VI. Bilanțul, împărțirea profitului; fondul de rezervă, fondul filantropic.

§. 76.

Anul social începe la 1 Iuliu și se termină la 30 Iuniu s. n.

§. 77.

La finea fiecărui an direcțiunea are a forma bilanțul conformu principiilor cuprinsu în §. 199. alu legii comerciale și după ce s'a esaminat de către comitetul de revisiune ilu publică împreună cu raportul anual cel puțin cu 8 zile înainte de adunarea generală prin avisu în localitatea institutului și prin trimiterea la adresa acționarilor.

Unu esemplar original alu bilanțului aprobat de către adunarea generală se prezentă apoi tribunalului competente.

§. 78.

Spesele de fondare se împart pe 5 ani.

§. 79.

Din profitul curat alu societății, care rezultă după scăderea tuturor speselor, se împart înainte de toate 5% ca dividende asupra capitalului de acțiuni numerat, răscurpără se distribu estu modu cel puțin:

- 2% pentru fondul de rezervă alu societății;

- 3% tantiemă pentru membrii comitetului de revisiune.

- 1% tantiemă pentru directorul executiv.

- cel puțin 5% pentru scopuri de binefaceri și culturale.

Restul se împarte era și ca dividende acționarilor.

§. 80.

Dividendele se numără în fiecare an la 1-a Februaru. Dividendele, cari nu s'au ridicat în timp de 3 ani, rămân în folosul fondului de rezervă alu societății. (§. 16.)

§. 81.

Fondul de rezervă este proprietatea societății, se întrebunțază la operațiunile ei în sensul statutelor.

§. 82.

Decă în vre-unu an venitele societății nu sunt de ajunsu spre a se plăti dividende de 5% asupra capitalului de acțiuni numerat, atunci lipsa se suplinese anticipativ din fondul de rezervă. Atari anticipațiuni însă sunt a se restitui fondului de rezervă în cei mai de aproape ani mai bun.

§. 83.

Se pot crea prin aprobarea adunării generale și fonduri pentru diferiți ramu de operațiune.

§. 84.

Considerându că scopul societății nu e numai câștigul, ci și înaintarea culturii (§. 2.), societatea are datorința a forma unu fond filantropic sub numirea de fondul studenților serei, ca din venitul acestui fond să pôte primi în convicțu tineri serei și mai talentați cu purtare bună, cari studiează la gimnaziul de stat din Baia-Mare.

§. 85.

Pentru fondul filantropic societatea în totu anul e obligată a vota cel puțin 2% din câștigul ei.

§. 86.

Societatea pentru înmulțirea fondului filantropic e îndreptățită a face colecte, a primi donațiuni, legate și testamente dela privați, societăți și corporațiuni.

§. 87.

Fondul filantropic nu e proprietatea societății și prin urmare numai se administrează de societate; si în casu de disolvirea societății, acestu fondu nu se împărtesc între acționarii, ci trece sub administrațiunea, Consistorului diecesan gr. cat. de Gherla, cu aceea destinațiune, ca din acela să se crească tinerii gr. cat. români serei d'er talentați, cu portare bună din comitatele: Satmaru, Selagiu și Solnocu-Dobăca.

VII. Controverse.

§. 88.

Diferința, care se nasce între societate și acționarii singuratici din referința societății se decide: prin judecăt de arbitri, care are a se compune și a procede conformu articolului de lege 54. din 1868 titlul alu noulea, secțiunea a III-a și articolul de lege 50 din 1881. §. 74 și următorii.

VIII. Competințe judiciale și procedură de asecurare.

§. 89.

În ori ce procese ce aru rēdica contra institutului membrii lui interni ori altă a treia persoană și în ori ce casu de procedură judicală este competentu Tribunalul din Satmaru, și respective judecătoria cercuală din Baia-Mare; la altu tribunal ori judecătoria, institutul nu pôte fi trasu în procesu.

§. 90.

Institutul ca actore în procesu și procedură judicală contra membrilor săi interni sau în contra unei a treia persoană observându marginile §§-lor 25, 27, 53 și 54 din procedura civilă este îndreptățitu a-și alege judiculu după placu și a condiționa procedura sumară verbală și pe calea acestei proceduri sumare verbale a-și începe procesul înainte judicului liberu și respective a-lu termina aici.

§. 91.

La contractiuni de împrumut timbrulu pentru contractu și spesele de întabulare la restituirea împrumutului, timbrulu pentru quitanță și spesele de estabulare, precum competențele erariale și comunale toate le pörtă singuru debitorul. Prin acesta rămân însă neatinse și nu suferu nici o schimbare obligațiile de plată ori de garanția, ce societatea le-aru avē în înțelesul legilor față cu erariul.

IX. Disolvirea societății.

§. 92.

Când se va fi pierdut întregu fondul de rezervă alu societății și unu pătrariu din capitalul de acțiuni, direcțiunea este obligată a conchiama îndată adunarea generală, care în sensul §-lui 28 pôte atunci să decidă disolvirea societății. Afară de aceea societatea se desface, când adunarea generală a acționarilor află de lipsă a o desființa (§ 28.)

§. 93.

Când societatea se disolvă de sine afară de casurile de faliment și de fusiune generală regulă modul de licidațiune și alege pe licidatori. Decă nu se pôte lua atare dispozițiune, atunci ca licidatori fungăz membrii direcțiunii.

La disolvirea societății direcțiunea are a îndeplini în totu casul formele prescrie în §-ul 202 din legea comercială.

§. 94.

Licidatorii potu pe baza unui conclusu alu adunării generale să cedeze drepturile și obligațiile societății la altă societate sau corporațiune ori guvernului diecesan gr. cat. din Gherla.

Atribuțiunile adunării generale cum și ale comitetului de revisiune și, în decursul licidațiunii, denumirea licidatorilor se pôte revoca ori când de adunarea generală.

§. 95.

Aceste statute fiindu compuse în limba română și în cea ungurească, decât și încatu între acele două texte s'ar ivi abateri asupra înțelesului acelor dubietați textulu ungurescu va fi decisatoriu.

Aceste statute s'au primit și votat în adunarea

invită să părăsească grădina; misitul se opuse, cere socotela acestui oficer; densul atunci scoțe sabia și rănește pe nenorocitul misitul la cap, și la picior, tăindu-i o arteră. Rănitul a fost transportat la o spițerie din apropiere, er sublocotenentul se află arestat.

Unu patricid. O dramă oribilă s'a petrecut alaltăeri în Dobrișin. Fiul a ucis pe tatăl său. Andreiu Moricz, membru al consiliului comunal, unu proprietar de frunte, a trăit despărțit de nevasta și copii săi. Era vorba de o moștenire de 100,000 fl. și de o datoriă de 49,000 fl. Nevasta stăruia ca datoria să nu se plătească din moștenire, nevând moștenitorii nici unu obligament față cu datoriile testatorului. Bărbatul era de altă părere. De aici certă în familie, care a ținut unu an și jumătate. Fiul, Iosif Moricz, sergent la honveđi, a fost adese-ori persecutat de părintele său; ca să se răsbune a lucrat timp de unu an la unu plan drăcescu; mereu se gândea, cum ar pute să-l omore pe tatăl său. La urmă s'a deprins cu desăvârșire cu idea de a se răsbuna în contra tatălui său. Cu data de 12 Aprilie a. c. a adresat o scrisore redacțiunii diarului „Egyetértés“, în care descrie suferințele sale și ale mamei sale, brutalitatea tatălui său și cum în urmă s'a înrădăcinat idea de a-l omori pe tatăl său.

Acastă scrisore a fost expedită numai acum, după comiterea crimei. În dimineața unei zile, pe la orele 4 1/2, fiul s'a dus în casa tatălui său, care era sculat deja. Fără să-i dică o vorbă, a tras într'ensul de două ori cu pușca și l'a omorât. Negenat, patricidul se duse la casarmă și, prezentându-se la comandă, a declarat, că a omorât pe tatăl său. Imediat a fost deținut. Ancheta s'a început și patricidul se poartă cu o răceală uimitoare; pare că vră să-ți dică: așa trebuia să fi!

Catastrofa din Lunca-Jorești. Sub titlul acesta publică „Vocea Covurii“ unu raport al unu mare proprietar, în care descrie grăsnica nenorocire de fare au fost isbiți locuitorii din satele Jorești și Lunca din districtul covurlui. În noțtea de 11 spre 12 Curent, la ora 1 după miezul nopții, cerul s'a acoperit de nise nori groși, însoțiți de fulgere și trăsnete, și deodată s'a format unu vârtej întocmai cu trombele de pe mare, care începe a vărșă apă și grindină, și distruge tot ce găsește în cale: case, arbori, lemne erau purtate dela unu loc la altul ca nise mingi.

Unu hambar al meu construit în modul cel mai solid, de stejar, în care aveam 225 chile diferite cereale a fost ridicat din loc, dus la o distanță și distrus cu toate produsele din el. Recoltele locuitorilor: secări, grâne, orzuri, porumburi, vii, 100 fâci porumb:

ale mele, totul a fost nimic, amestecându-le cu pământul.

O masă de apă, având o înălțime de 1 metru 60 c. m. și pe lățimea văii de 245 metri, se formă și plcă prin mijlocul șesurilor mele de pe Lunca și a scării de acolo, imi noroeste 70 fâci și mi doboră la pământ 36 fâci, rădică ca vr'o 12 stoguri fân ce se aflau în câpiți, distruge mai multe locuitorii a servitorilor mei, ia cu totul păsările mele, unde se aflau 2,120 paseri de diferite specii, imi ia o casă de deposit cu car, harabalele, vânturătorii ciure, lopeți, furci etc. pe care le-a adus și risipit prin câmp și râpi, desființându-mi și două iezături.

Toate acestea s'au petrecut în unu interval de 2 și jumătate ore, dela 1 până la 3 și jumătate ore după miezul nopții. Locuescu la țără și faci plugăria de 23 ani. În acestu timp am putut vedea multe ploși și inundări. Dă ceea ce s'a petrecut în noțtea de 11 spre 12 nu e de cătu o adevărată catastrofă.

Mi s'a produs o pagubă de mai bine de 40 mii lei. Mărturisesc însă, că decă privescu la nenorocirile sernanilor moșneni din Jorești, mi-se pare că e nimic față cu miseria în care sunt reduși acești omeni. Apropiindu-se omul de comuna Jorești, vede sămăturile nenorocitorilor locuitorii luate din del și aduse în văi, amestecate cu pământ, case risipite, arbori ruți, vii distruse, vite, paseri morțe, totul prezintă durere și grăz.

Invitare.

Am onore a invita pe domnii băbați de consiliu, membri ai comitetului, membri fundatori și ordinari precum și pe or care binevoitor al Reuniunii femeilor rom. din Mediaș și giur la adunarea ei generale, ce se va ține în 11 c. st. n. la o oră d. am. în scola gr. cat. de aici.

Mediaș, 1 Iuliu 1888.

Cu totă stima
Maria Romanu
președinta Reuniunii.

Dare de sēmă și mulțamită publică.

(Urmare și fine.)

Adolf Făgărășanu, cancelist al notarului public în Făgărășu, 60 cr., Georgiu Comaniciu, notar cercal în Veneția inf. 30 cr., Victor Vulcanu, alesu preot în Oprea Cârțișora 30 cr., Krempels Karoly, hotelier în Făgărășu 30 cr., Iulius Krempels în Făgărășu 60 cr., Vagner Adolf, învățator de stat în Făgărășu 40 cr., Ion Ghimbășanu timar în Făgărășu 50 cr., Samoel Schul, comerciant în Galați 50 cr., Eu, în Făgărășu 30 cr. Rachira Pacala în Galați 1 fl., Victoria Aron în Galați 1 fl., Nicolau Toma, comerciant în Făgărășu 30 cr. v. a. Eutimiu Boeriu, paroch în Riușor 20 cr., — Suma a 39 fl. 70 cr.

Spesele petrecerii proiectate au fost 11 fl. 70 cr., pe cari subtragându-le din suma colectată de 39 fl. 70 cr. v. a. a rezultat unu venit curat de 28 fl.

Lângă acestu venit curat am mai adaus 2 fl. 25 cr., venitul curat dela petrecerea de joc din 21 Februarie a. c. arangiat tot în scopul pentru procurarea unu prapore, și astfel am adunat suma de 30 fl. 25 cr. v. a.; cu această sumă am procurat în conțelegere cu comitetul parochial gr.-or. din Galați dela firma „Gavora Jozsef“ din Budapesta unu prapore destul de frumusel și potrivit pentru biserica noastră gr. or. din Galați.

Ajungându-ne scopul propus, mulțamim din inimă marinimosilor contribuenti. Dumneđu, a căruia casă se împodobesce prin filerile credinciosilor dați cu inimă curată și dragoste, să fi îndurător spre toți cari ni-au ajutat. Galați, 1 Iuniu 1888 st. v.

Victoria Aron. Rafta Pacala.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Viena, 5 Iulie. Scirea, că guvernul rusesc a adresat o notă către puterile semnate în cestiunea bulgară, cercurile politice competente de aici nu știu nimic.

Berlin, 5 Iulie. Herbert Bismark va însoți pe împăratul la Petersburg.

Londra, 5 Iulie. Nota relativă la cestiunea Bulgariei nu s'a predat cabinetelor până astăzi. Se crede că pasul diplomatic amintit se va face numai după întrevedere.

Petersburg, 5 Iulie. În urma unu ucasu legea armatei în totalitatea ei cu dispozițiunile privitoare la conchemarea rezerviștilor cu totu, s'a estins și asupra Caucasului.

București, 5 Iulie. Generalul Maicanu, arestat pentru defraudare, a înbunit.

DIVERSE.

Medicină contra beției. O comunicațiune a renumitului medic, doctorul Portugalow, publicată în diarul „Jekaterinburgskaja Nedelja“ recomandă contra beției unu remediu atât de simplu cât și de eficient. Numitul medic dăce: „Sunt pe deplin convins, că beția este unu morb; atât propriile mele observațiuni, cât și experiențele altor medic confirmă acesta. Decă spre exemplu s'aduce unu bețiv la unu medic și acesta îi face o injecțiune, a doua zi bețivul nu va mai cere rachiu de beut și după câteva zile va fi cuprins d'o mare aversiune în contra tuturor bețurilor spirituoșe. Se ia unu

gram de strychnin și se topesce în două sute picături de apă; din această soluțiune se face bolnavului țilnicu o injecțiune subcutană de câte cinc picături; acesta se repetă în curs de o săptămână, seu cel mult două săptămâni și jumătate. Efectul tratamentului este imediat și surprinzător: după două seu trei injecțiuni bețivul redobăndesce poftă de mâncare și somn; decă după trecere de mai multe luni, bețivul ar voi să revină la vechiul seu obicei, va simți la prima cercare nise adevărate torture (palpitațiuni, grăță, dureri de cap, vărșare) astfel că renunță în dată. Mai comod și mai eficient este a aplica prima injecțiune în timpul somnului; bețivul desceptându-se se simte pe deplin restabilit și adesea cere el însuși a doua și a treia injecțiune. Într'adevăr, strychninul este o otravă, dă este știut, că farmacoșia noastră se compune în cea mai mare parte de otrave, cari administrate de unu medic în cantitate necesară, ajung salutare. Strychninul este unu antidot al alcoolului otrăvitor.

Rectificare. În nr. 137 alu fôiei noastre, la scirile telegrafice, fiind vorba despre arderea mării celei mari din Budapesta, este a se ceti: cu valțuri, în loc de „vultur“.

Cursul pieței Brașov

din 3 Iulie st. n. 1888

Bancnote romănesci	Cump.	8.48	Vënd.	8.50
Argint romănesc	„	8.44	„	8.46
Napoleon-d'or	„	9.88	„	9.91
Lire turcesc	„	11.23	„	11.27
Imperial	„	10.23	„	10.27
Galbini	„	5.82	„	5.87
Scris. fonc. „Albina“ 6 1/2	„	101.—	„	—
„ „ „ 5 1/2	„	98.—	„	98.50
Ruble rusesc	„	117.—	„	118.
Discontul	„	6 1/2—8 1/2	pe anu.	

Cursul la bursa de Viena

din 4 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4 1/2	102.60
Renta de hârtă 5 1/2	90.45
Imprumutul căilor ferate ungare	151.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ungare	104.75
Bonuri cu clasa de sortare	104.75
Bonuri rurale Banat-Timish	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.60
Bonuri rurale transilvane	104.85
Bonuri croato-slavone	104.—
Renta de hârtă austriacă	81.60
Renta de argint austriacă	82.50
Renta de aur austriacă	112.70
Losuri din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	879.—
Acțiunile băncii de credit ungur.	302.55
Acțiunile băncii de credit austr.	310.—
Galbeni împărătesci	5.86
Napoleon-d'or	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.20
Londra 10 Livres sterlinge	125.—

La numărul acesta se adauge unu suplement.

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

„Taci,“ se răstă pēdurarul și faci doi pași înainte.

„Destul Tomo, destul!“ am dīs eu atunci oprindu-l.

„Dă-i drumul în voia lui Dumneđu!“

„Eu n'am să tac,“ continuă nenorocitul. „Intēple-se ori ce s'ar intēpla, mie imi este totu una. Mă satano, mă fiară, tu n'ai să mori nici odată! Dă așteptă, satano, și nu vei mai grăi multe, căci îți vor scote afurisișii limba din gură!“

Cătilă ilu apucă de umeri, er eu sării într'ajutor țeranului.

„Nu te atinge de mine Domnule“, grăi amenințator pēdurarul.

Nu'mi era témă, când colo spre marea mea mirare, pēdurarul apucă repede legăturile dela mânil țeranului, ilu apucă de guler, îi indesă pālăria în cap, deschise ușa și-l aruncă afară.

„Cară-te la dracu cu calu cu totu! strigă apăsatu după el, „dér bagă-ți minșile 'n capu pentru altădată!“

Se întorse și încep să caute ceva într'unu unghiu.

„Ei“ i-am dīs atunci, m'ai pus în

uimire cu fapta ta, într'adevăr ești un om din cei mai cum se cade.“

„Lasă-mē 'n pace“ borborosi el, „nu mai vorbi despre intēplarea acesta. — E mai bine să te scot din pēdure,“ adause el, „căci ér are să începă plôia.“

Afară se aușea huruitul dela carul țeranului, care a luat o cătră casă. „Fiindcă s'a dus“, grăi pēdurarul apăsatu, „te voi conduce“...

După o jumătate de ceas eram eșit din pēdure și mi-am luat sănătate bună dela Cătilă.

I. C. Panțu.

RISU

(2) poveste de Raul de Najac.

II.

Pe când treceau printr'unu sat, care era pe moșile d-lui Paiu, Onos, Anser și Risu zăriră, prin crăpătura unei porți dela o șură, omeni cari ascultau o tragediă posomorită, declamată de nise actori de bălei.

Intrară și ei în șură.

Femeile plâneau, băbații își suflau nasu, și copii tremurau.

Onos suflă în urechia Risului: „Decă ai unu lecū în potriua hipohondriei trebe să-ți fiă forțe ușor să înveselești pe omenii aceștia.“

Risul își scutură buzduganul. Atunci comedianții înlocuiră d'odată versurile pompoșe ale tragediei cu glume, bastonate și lovituri cu piciorul.

Atunci privitorii trecu deodată dela înduioșare la veselie cea mai nebușă.

— Veđi ce sunt în stare să faci? dīse Risu către doctori. Acum, aidem să ne găsim bolnavul.

Pe drum, Onos luă d'o parte pe tovarășul său:

„Am face mare prostiă să lăsăm pe lepădătura ęsta să ne vindece bolnavul.“

— „A mai mare prostiă ar fi ca să-l ducem înainte d-lui Paiu“, dīse și Anser.

Se întelesă dă ca să între în castel și să lase pe Risu afară.

Risu dete câte-va tărcole prin jurul castelului cu speranța să nemeșcă vre-o crăpătură pe unde să se furișeze înăuntru.

Se înopță și nenorocitul Risu își călcă cuvântul pe care-l deduse zinei.

Se întinse sub o rășură stufoșă și înflorită.

Când s'adormă, veđi că se deschide o ferăstră dela castel. În ferăstră asta se arăta o dōmnă, pe care el o ia drept dōmnă Paiu. Adevăratu, e că dēna era.

D-na Paiu se uită la lună și se gândesce la bōla nobilului său soțu, și ochii i se umplu de lacrimi.

O lacrimă d'asta, atrasă de greutatea ei, cade dinaintea Risului.

Abia atinge pământul și, din picătură de apă cum era, se schimbă într'o gingașă pitică înaltă de trei țoli și jumătate.

Ea are o figură galeșe. E îmbrăcată ca o neiadă.

Lacrima și Risu se uită unu la altu din cap până în picioare. Se plăcură.

Risu se înaltă în vârful picioarelor și dīse:

„N'ar fi o indiscrețiune, domnișoră, ca să te întreb încătro socotesci să-ți îndreptei pași?“

Lacrima lăsă ochii în jos cu rușine și răspuse:

„Domnule, mă duce la fratele meu. — O să binevoesci, d-șoră, să-mi acorđi favōrea să te însoțesc.“

— Cu plăcere, d-le.“

Risu luă pe Lacrimă de mână și și amēdoi se depărtară de castel.

(Va urma.)

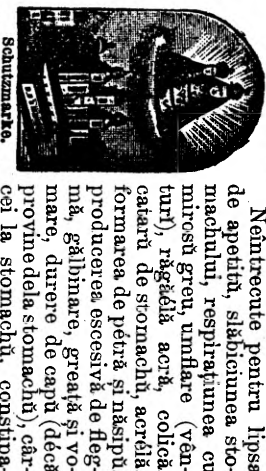
Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei” a 5 gr. se pot cumpăra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciureu și Al. Brecht & Zillich.

Bursa de București.

Cotă oficială dela 21 Iunie st. v. 1888.

	Cump.	vënd.
Renta română 5%	91—	92—
Renta rom. amort. 5%	92.1/2	93—
Renta convert. 6%	90—	90.1/2
Impr. oraș. Buc. 10 fr.	37—	42—
Credit fonc. rural 7%	106.3/4	107.1/2
„ „ „ 5%	92.1/4	92.3/4
„ „ „ urban 7%	105.1/2	106—
„ „ „ 6%	98.1/2	99.1/2
„ „ „ 5%	88—	88.3/4
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	945—	960—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	220—	225—
Aurū contra bilete de bancă	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurū.	2.01	2.02
Aurū contra argintū sēu bilete	16—	16.3/4
Florinū valōre austriacă	2.01	2.

Picături de stomach Marzeller, care lucră excelent în contra tuturor bolilor de stomach.

Nehrețce pentru lipsa de apētīt, slăbiciunea stomachului, respirațiunea cu mirosul greu, umflare (Vânturi), răgălele acrē, colicā, cătări de stomach, aerăci, formarea de petri și nasipi, producerea escoriv de Hegerma, gâlbănare, greață și vomare, durere de capăt (deacă provin dela stomach), căr- cel la stomach, constipa- țione sēu încuțare, încercarea stomachului cu mănăci și bănturi, limbrici, suferințe de spinț, fiacți și de haemorrhoidē.— Pre- putul unei sticle dimpenă cu prescrierea de întreținut 35 cr., sticla indoită de mare 60 cr.

Expeditia centrală prin farmacistul Carl Brady, Kremzier (Moravia). Picăturile de stomach Marzeller nu sunt un remediu secret. Parțile conținute sunt arătate în prescrierea de întreținut, ce se află la fiecare sticlă. Veritabile se află mai în toate farmaciile.

Avertisment! Picăturile de stomach Marzeller se falsifică și se imită de multe ori.—Ca semn, că sunt veritabile, servesechiveltiorea roșăprovădită enmarca de protecțiune de mai sus, și alară de acēsta pe fiecare prescriere de întreținut, ce se află la fiecare sticlă, trebuie să fie arătate, că acēsta s'a înțarīt în tipografa D-lui H. Gusek în Kremzier.

Veritabile se află: Brașov, farmacia Franz Kellenen, farmacia la „Biserica Albă”, farm. I. Goos; farm. Iul. Hornung; farmacia F. Ickelous; W-ae; farm. K. L. Schuster. farmacia Heinrich G. Oberl.

Băile Tuzsoud: farmacia Alex. Dobay, Co-halind; farm. Ed. Meias, farmacia Z. Wolf; Feldiara: Martenbung; farm. Wtl. Schneider. Făktrăș: farm. v. Blinzer; farm. Hermann. Sr. Srt. György; farm. Val. Peteg, farm. Barabos Per. 13,52—22

Dela comitetul central electoral al comitatului Brașov.

Nr. 36—1888.

PUBLICAȚIUNE.

Avëndū în vedere, că conformū rescriptului prea înalt al Exelenței sale d-lui președinte al dietei ungare cu dato 21 Iunie a. c. Nr. 1122—1887/92, Ioanū Imrich, deputatul cercului Ghimbavū (2-a) din comitatul Brașovū a renunțat de a reprezenta mai departe acelu cerū, în urma concludului luat de dieta amintită în 11 Iunie a. c. Nr. 1322—1888 s'a provocat subsemnatul comitet central electoral din partea președintelui dietei a dispune în cerul alū 2-lea cele necesare pentru alegerea unui nou deputat.

Comitetul central electoral a determinat ca ziua pentru alegerea ce este de a se îndeplini în acest cerc electoral pe periodul 1888—1892 supus acestui comitet central electoral, pe basa §-lui 57 art. de lege XXXIII din anul 1874, ziua de **15 Iulie a. c.**

Pentru conducerea alegerii și pentru adunarea voturilor se esmite în acest cerc alū 2-a următoarea comisiune cu locul de alegere Ghimbavū:

- Iosifū Dück de președinte,
- Dr. Herell Henric de vice-președinte,
- Carolū Bolesch secretarū,
- George Nicolaus de secretarū locțiitorū,
- Merthes Ioanū de secretarū locțiitorū.

Pentru darea voturilor cu referință la singuraticile comune s'a satoritū următorul șirū:

- 1. Ghimbavū.
- 2. Cârștianū.
- 3. Rêșnovū.
- 4. Vulcanū.
- 5. Codlea.
- 6. Hălchiu.
- 7. Nou.
- 8. Crizbavū.
- 9. Bodū.
- 10. Feldiara.
- 11. Rotbavū.
- 12. Măierușū.
- 13. Apatia.

Alegerea începe la ziua de **15 Iulie a. c. 8 ore înainte de prânț.** Fiesce care alegătorū cercualū pōte recomanda candidați dietal, acēsta recomandațiune trebuie să se deē în scrisū președintelui pentru alegeri, sēu în ziua dinainte de alegere, sēu la o jumătate de oră după începerea alegerii.

Dacă președintele pentru alegeri ordonēză votarea în sensulū legēi, atuncia aceea începe dimineța la 9 ore.

Votisarea se face publicū și nominalū amēsuratū §-lui 75 art. de lege XXXIII anul 1874 și §§-lorū ce stau în legătură cu acesta.

Ceea ce se aduce la cunoscința tuturoră cu acea observațiune, că alegerea se va efeptui în casa comunală a respectivului locū de alegere, și că este opritū a veni la alegere cu bâte sēu arme.

Din ședința comitetului central electoral al comitatului Brașovū ținută în 28 Iunie 1888.

Iuliu Roll m. p.

Consil. regiu, vice-comite, președintele comitetului central.

Dr. Fried. Iekel,

notarū.

92,3—2

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,
BRĂȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădită cu cele mai nouē mijlōce tehnice și asortată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totū felulū de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aurū, argintū și colorī, tabele, etichete de totū felulū și esecutat elegantū.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facturi, liste cu prețuri curente, avisuri, recomandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în colore.

Disponēndū de mașini perfecționate și de isvōre effine pentru procurarea hărtiei, stabilimentulū nostru tipograficū este în pozițiune a eseuta ori-ce comandă în modulū celū mai esactū și esteticū precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primescū în biuroulū tipografiei, Brașovū, piața mare Nr. 22, etagiulū I, cătră stradă. Comandele din afară rugămū a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovū.